สมุดบันทึกการศึกษา

“ความรู้ที่บันทึกไว้อย่างละเอียดคือความรู้ใช้ประโยชน์ได้ในยามต้องการ ท่านควรเก็บข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนทางวิญญาณไว้ในที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสดงต่อพระเจ้าว่าท่านเห็นคุณค่าของข้อมูลดังกล่าวเพียงใด การปฏิบัติเช่นนี้น่าจะทำให้ท่านได้รับความสว่างเพิ่มขึ้น”

ริชาร์ดจี . สก็อตต์, “Acquiring Spiritual Knowledge,” *Ensign,* Nov. 1993, 88

พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์

ประจักษ์พยานของอัครสาวก
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ขณะที่เราเฉลิมฉลองเพื่อระลึกถึงการประสูติของพระเยซูคริสต์เมื่อสองพันปีที่ผ่านมา เรามอบประจักษ์พยานของเราถึงความจริงในพระชนม์ชีพอันหาที่เปรียบมิได้ของพระองค์และพระบารมีอันหาที่สุดมิได้ของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ไม่มีผู้ใดอื่นอีกแล้วที่มีอิทธิพลลึกซึ้งเช่นนั้นต่อผู้คนที่มีชีวิตอยู่และยังจะมีชีวิตอยู่ต่อไปบนแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งพันธสัญญาเดิม พระเมสสิยาห์แห่งพันธสัญญาใหม่ ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา พระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างของแผ่นดินโลก “พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาทะในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาทะ” (ยอห์น 1:3) แม้ทรงปราศจากบาป แต่พระองค์ทรงรับบัพติศมาเพื่อให้มีสัมฤทธิผลในสิ่งชอบธรรมทุกประการ พระองค์ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์” (กิจการ 10:38) กระนั้น ยังทรงถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากการนั้น พระกิตติคุณของพระองค์คือข่าวสารแห่งสันติสุขและไมตรี พระองค์ทรงวิงวอนให้ทุกคนทำตามแบบอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงดำเนินไปตามท้องถนนในปาเลสไตน์ ทรงรักษาคนป่วย ทรงทำให้คนตาบอดมองเห็นได้ และทรงชุบชีวิตคนตาย พระองค์ทรงสอนความจริงของนิรันดร ทรงสอนถึงการดำรงอยู่ก่อนเกิดของเรา จุดประสงค์ของชีวิตเราบนแผ่นดินโลก และศักยภาพสำหรับบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตที่จะมาถึง

พระองค์ทรงริเริ่มจัดตั้งพิธีศีลระลึกเพื่อเตือนใจเราถึงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงถูกจับกุมและถูกประณามด้วยข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จ ทรงถูกตัดสินว่ามีความผิดเพื่อให้ฝูงชนพอใจ และถูกพิพากษาโทษประหารชีวิตบนกางเขนแห่งคัลวารี พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้บาปของมนุษยชาติทั้งปวง ของประทานดังกล่าวคือของประทานอันล้ำค่าที่ทรงมอบไว้เพื่อประโยชน์ของทุกคนที่จะเคยอยู่บนแผ่นดินโลก

เราขอเป็นพยานด้วยความเคารพว่าพระชนม์ชีพของพระองค์ซึ่งเป็นศูนย์กลางให้ประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์นั้น หาได้เริ่มต้นที่เบธเลเฮมและจบลงที่คัลวารีไม่ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของพระบิดา พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดในเนื้อหนัง พระผู้ไถ่ของโลก

พระองค์ทรงลุกขึ้นจากความตายเพื่อ “เป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น” (1 โครินธ์ 15:20) ในฐานะพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์พระองค์เสด็จเยี่ยมผู้ที่ทรงรักเมื่อครั้งยังทรงพระชนม์ และพระองค์ยังทรงปฏิบัติศาสนกิจท่ามกลาง “แกะอื่น” ของพระองค์ (ยอห์น 10:16) ในอเมริกาสมัยโบราณด้วย ในโลกปัจจุบัน พระองค์และพระบิดาของพระองค์ทรงปรากฏต่อเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธเพื่อนำ “สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา” (เอเฟซัส 1:10) ออกมาตามที่ทรงสัญญาไว้นานแล้ว

เกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ ท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟเขียนว่า “พระเนตรของพระองค์ดังเปลวไฟ; พระเกศาบนพระเศียรของพระองค์ขาวเหมือนหิมะบริสุทธิ์; สีพระพักตร์ส่องสว่างเหนือความเจิดจ้าของดวงอาทิตย์; และสุรเสียงของพระองค์ราวกับเสียงเชี่ยวกรากของฝีนน้ำอันกว้างใหญ่, แม้สุรเสียงของพระเยโฮวาห์, ซึ่งตรัสว่า:

“เราเป็นต้นและปลาย; เราคือเขาผู้นั้นที่มีชีวิต, เราคือเขาผู้นั้นที่ถูกประหาร; เราคือผู้วิงวอนพระบิดาแทนเจ้า” (คพ. 110:3-4)

เกี่ยวกับพระองค์ ท่านศาสดาพยากรณ์ยังอธิบายอีกว่า “และบัดนี้, หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ให้ไว้ถึงพระองค์, นี่คือประจักษ์พยาน, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!

“เพราะเราเห็นพระองค์, แม้ทางพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า; และเราได้ยินเสียงรับสั่งคำพยานว่าพระองค์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา—

“ว่าโดยพระองค์, และโดยผ่านพระองค์, และจากพระองค์, โลกต่างๆ สร้างขึ้นมาและเคยสร้างขึ้นมาแล้ว, และผู้อยู่อาศัยในนั้นเป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า” (คพ. 76:22-24)

เราขอประกาศด้วยถ้อยคำอันแสดงออกถึงความเคารพว่าฐานะปุโรหิตของพระองค์และศาสนจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูมายังแผ่นดินโลก—“ประดิษฐานขึ้นบนรากแห่ง . . . อัครทูตและผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก” (เอเฟซัส 2:20)

เราเป็นพยานว่า วันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลก “และจะเผยพระสิริของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน” (อิสยาห์ 40:5) พระองค์จะทรงปกครองอย่างจอมกษัตริย์และทรงครองบัลลังก์อย่างจอมเจ้านาย ทุกคนจะคุกเข่าและทุกลิ้นจะสรรเสริญพระเจ้า ในการมัสการต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เราแต่ละคนจะยืนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับคำพิพากษาตามงานของเรา และตามความปรารถนาของใจเรา

เราแสดงประจักษ์พยานในฐานะอัครสาวกที่ได้รับแต่งตั้งอย่างถูกต้องของพระองค์—ว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ พระบุตรผู้ทรงเป็นอมตะของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์อิมมานูเอลผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งทุกวันนี้ทรงยืนอยู่ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์พระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นความสว่าง ทรงเป็นชีวิต และความหวังของโลก ทางของพระองค์คือเส้นทางที่นำไปสู่ความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง เราสำนึกในพระกรุณาธิคุณแห่งพระผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานอันไม่มีสิ่งใดเทียบเทียมได้จากพระบุตรแห่งสวรรค์ของพระองค์

ฝ่ายประธานสูงสุด

Thomas S. Monson
James E. Faust

โควรัมอัครสาวกสิบสอง

Boyd K. Packer
L. Tom Perry
David B. Haight
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

1 มกราคม ค.ศ. 2000

คำนำผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน

ในพระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาพยากรณ์ฮีลามันสอนบุตรของท่านว่า "บนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก" (ฮีลามัน 5:12) การสร้างรากฐานบนพระเยซูคริสต์—ซึ่งได้แก่ความเข้าใจ เชื่อ และดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระองค์—จะทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและคำมั่นสัญญาของเราลึกซึ้งยิ่งขึ้นในฐานะสานุศิษย์ของพระองค์ ปกป้องเราจากอิทธิพลของปฏิปักษ์ และช่วยให้เราเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น

วิธีหนึ่งซึ่งเราจะทำสิ่งนี้ได้สำเร็จคือการศึกษาพระคัมภีร์เป็นลำดับด้วยกันในชั้นเรียน อีกวิธีหนึ่งที่เราสร้างรากฐานของเราบนพระเยซูคริสต์และหลักคำสอนของพระองค์คือโดยผ่านความพยายามที่เรียกว่า ผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน

ผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนมุ่งเน้นผลที่ตามมาสองประการดังนี้

1. การเรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักธรรมแห่งสวรรค์เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ

   พระบิดาบนสวรรค์ทรงเปิดเผยหลักธรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ หลักธรรมเหล่านี้ได้แก่การกระทำด้วยศรัทธา การพินิจแนวคิดและคำถามด้วยมุมมองนิรันดร์ และการแสวงหาความเข้าใจเพิ่มเติมผ่านแหล่งช่วยที่ได้รับการกำหนดจากสวรรค์ เราพัฒนาความเป็นผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนเมื่อเราฝึกประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้และเรียนรู้การแสวงหาคำตอบให้คำถามด้านประวัติศาสตร์และหลักคำสอนในวิธีที่อัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเสริมสร้างศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์และหลักคำสอนของพระองค์

2. การเป็นผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และข้อความพระคัมภีร์ที่สอนหลักคำสอนดังกล่าว

   ผลที่ตามมาของผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนนี้จะบรรลุเป้าหมายได้โดย

   ก. พัฒนาความเข้าใจให้ลึกซึ้งขึ้นในหัวข้อหลักคำสอนทั้งเก้าหัวข้อต่อไปนี้:

      - พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์
      - แผนแห่งความรอด
      - การชดใช้ของพระเยซูคริสต์
      - การฟื้นฟู

- ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย
- ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต
- ศาสนพิธีและพันธสัญญา
- การแต่งงานและครอบครัว
- พระบัญญัติ

ข. เข้าใจข้อความสำคัญของหลักคำสอนที่ระบุไว้ในหมวด “การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ” ของเอกสารนี้และในหัวข้อหลักคำสอนทั้งเก้าหัวข้อ

ค. รู้วิธีสอนข้อความสำคัญของหลักคำสอนที่สอนในข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน สามารถจดจำและหาข้อความเหล่านั้นได้

ง. อธิบายข้อความสำคัญของหลักคำสอนแต่ละข้ออย่างชัดเจน โดยใช้ข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนที่เกี่ยวข้อง

จ. ประยุกต์ใช้หลักคำสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในการเลือกประจำวันของเราและในการตอบประเด็นคำถามด้านหลักคำสอน สังคม และประวัติศาสตร์

การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความจริงทั้งปวง

1. พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบทุกสิ่งและทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความจริงทั้งปวง (ดู โมไซยาห์ 4:9) เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและทรงประสงค์ให้เราก้าวหน้าไปสู่ความเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์จึงทรงกระตุ้นให้เรา “แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย” (คพ. 88:118) ในการแสวงหาความจริง เราวางใจพระองค์ได้อย่างเต็มที่ พึ่งพาพระปรีชาญาณ ความรัก และเดชานุภาพของพระองค์ในการสอนและประทานพรแก่เรา พระองค์ทรงสัญญาว่าจะเปิดเผยความจริงในความนึกคิดและในใจเราผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์หากเราแสวงหาพระองค์อย่างขยันหมั่นเพียร (ดู คพ. 8:2–3)

2. เพื่อช่วยเรา พระบิดาบนสวรรค์ทรงสอนเราถึงวิธีได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ พระองค์ทรงสร้างเงื่อนไขที่เราต้องทำตามเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้นั้น รูปแบบของพระองค์ที่แต่งตั้งไว้ในสวรรค์เรียกร้องให้เรามีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะรู้ความจริง (ดู โมโรไน 10:4–5) และเต็มใจดำเนินชีวิตตามสิ่งซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผย (ดู ยอห์น 7:17) ความปรารถนาที่จริงใจจะนำเราไปสู่การแสวงหาความจริงผ่านการสวดอ้อนวอน (ดู ยากอบ 1:5–6; 2 นีไฟ 32:8–9) และการศึกษาพระคำของพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจัง (ดู 2 ทิโมธี 3:15–17; 2 นีไฟ 32:3)

การถามคำถามและแสวงหาคำตอบ

3. บางครั้งเราอาจค้นพบข้อมูลใหม่หรือมีคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอน ระเบียบปฏิบัติ หรือประวัติของศาสนจักรซึ่งดูเหมือนเข้าใจยาก การถามคำถามและแสวงหาคำตอบเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งเมื่อเราพยายามเรียนรู้ความจริง คำถามบางข้อที่เข้ามาในความนึกคิดเราอาจได้รับการตอบใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ควรพิจารณาคำถามที่ได้รับการตอบใจว่าเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งให้โอกาสเราเพิ่มพูนความเข้าใจและเสริมสร้างความเชื่อมั่นของเราว่าพระเจ้าเต็มพระทัยที่จะสอนเรา ไม่ว่าคำถามของเราจะมาจากแหล่งใดก็ตาม เราได้รับพรด้วยความสามารถในการคิดหาเหตุผลและให้อิทธิพลของพระเจ้าขยายความนึกคิดของเราและช่วยให้เราเข้าใจอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เจตคติและเจตนาที่เราถามคำถามและแสวงหาคำตอบจะส่งผลอย่างยิ่งต่อความสามารถของเราในการเรียนรู้ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์

4. หลักธรรมสามข้อต่อไปนี้สามารถนำทางเราได้ขณะที่เราพยายามเรียนรู้และเข้าใจความจริงนิรันดร์ และแก้ไขคำถามหรือประเด็นต่างๆ

- กระทำด้วยศรัทธา
- พินิจแนวคิดและคำถามด้วยมุมมองนิรันดร์
- แสวงหาความเข้าใจเพิ่มเติมผ่านแหล่งช่วยที่กำหนดไว้จากสวรรค์

หลักธรรม 1: กระทำด้วยศรัทธา

5. เรากระทำด้วยศรัทธาเมื่อเราเลือกวางใจพระผู้เป็นเจ้าและหันไปหาพระองค์เป็นอันดับแรกผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ การศึกษาคำสอนของพระองค์ และการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

6. ขณะที่เราพัฒนาความเข้าใจของเราในการแก้ไขข้อกังวลต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะพึ่งพาประจักษ์พยานที่เรามีเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ การฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระองค์ และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “เมื่อช่วงเวลานั้นมาถึง เมื่อปัญหาเกิดขึ้น และทางออกไม่ได้มาในทันที *จงยึดมั่นในสิ่งที่ท่านรู้อยู่แล้วและยืนหยัดจนกว่าความรู้เพิ่มเติมจะมาถึง*” (“พระเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อ,” *เลียโฮนา,* พ.ค. 2013, 94) พระเจ้าทรงเชื้อเชิญให้เรา “ดูที่ [พระองค์] ในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว” (คพ. 6:36)

7. ระหว่างช่วงเวลาที่เราอาจไม่พบคำตอบให้คำถามของเราในทันที จะช่วยได้มากหากจดจำว่าแม้พระบิดาบนสวรรค์ทรงเปิดเผยทุกสิ่งที่จำเป็นสำหรับความรอดของเรา แต่พระองค์ยังมิได้ทรงเปิดเผยความจริงทั้งหมด เมื่อเราแสวงหาคำตอบต่อไป เราต้องดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา—โดยวางใจว่าสุดท้ายแล้วเราจะได้รับคำตอบที่เราแสวงหา (ดู สุภาษิต 3:5–6; ฮีเธอร์ 12:6) เมื่อเราซื่อสัตย์ต่อความจริงและความสว่างที่เราได้รับแล้ว เราจะได้รับมากขึ้น คำตอบต่อคำถามและคำสวดอ้อนวอนของเรามักจะมาเป็น “บรรทัดมาเติมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์” (2 นีไฟ 28:30)

หลักธรรม 2: พินิจแนวคิดและคำถามด้วยมุมมองนิรันดร์

8. ในการพินิจแนวคิดทางหลักคำสอน คำถาม และประเด็นปัญหาทางสังคมด้วยมุมมองนิรันดร์ เราพิจารณาสิ่งเหล่านั้นในบริบทของแผนแห่งความรอดและคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด เราแสวงหาความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะมองเห็นสิ่งต่างๆ ดังที่พระเจ้าทอดพระเนตรสิ่งเหล่านั้น (ดู 1 โครินธ์ 2:5, 9–11) การทำเช่นนี้ช่วยให้เราตีกรอบคำถาม (เพื่อมองคำถามแตกต่างออกไป) และมองแนวคิดโดยขึ้นอยู่กับมาตรฐานความจริงของพระเจ้าแทนที่จะยอมรับหลักฐานหรือสมมติฐานของโลก เราทำได้โดยถามคำถามเช่น “ฉันรู้อะไรบ้างแล้วเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ แผนของพระองค์ และวิธีที่พระองค์ทรงรับมือกับบุตรธิดาของพระองค์” และ “คำสอนพระกิตติคุณข้อใดที่เกี่ยวข้องหรือให้ความกระจ่างแก่แนวคิดหรือประเด็นปัญหานี้”

9. แม้คำถามที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ก็อาจต้องพินิจด้วยมุมมองนิรันดร์เช่นกัน เมื่อเรายังคงยึดมั่นความไว้วางใจในพระบิดาบนสวรรค์และแผนแห่งความรอดของพระองค์ เราสามารถมองเห็นประเด็นปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อาจช่วยได้บ้างหากจะพินิจคำถามทางประวัติศาสตร์ในบริบทที่เหมาะสมทางประวัติศาสตร์โดยพิจารณาวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของช่วงเวลาดังกล่าวแทนที่จะยัดเยียดมุมมองและเจตคติของปัจจุบัน

10. เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้ว่ารายละเอียดทางประวัติศาสตร์ไม่มีอำนาจช่วยให้รอดของศาสนพิธี พันธสัญญา และหลักคำสอน การหลงประเด็นเพราะรายละเอียดที่ด้อยความสำคัญจนทำให้ไม่เข้าใจปาฏิหาริย์ของการฟื้นฟูที่กำลังเผยให้ปรากฏก็เหมือนกับการใช้เวลาวิเคราะห์กล่องของขวัญจนลืมนึกถึงความล้ำเลิศของสิ่งที่อยู่ในกล่องนั้น

หลักธรรม 3: แสวงหาความเข้าใจเพิ่มเติมผ่านแหล่งช่วยที่กำหนดไว้จากสวรรค์

11. ในฐานะส่วนหนึ่งของกระบวนการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับการรับความรู้ทางวิญญาณ พระองค์ทรงกำหนดแหล่งช่วยซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยความจริงและการนำทางแก่บุตรธิดาของพระองค์ แหล่งช่วยเหล่านี้ได้แก่ความสว่างของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์ บิดามารดา และผู้นำศาสนจักร ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสอง—ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในปัจจุบัน—เป็นบ่อเกิดแห่งความจริงที่สำคัญมาก พระเจ้าทรงเลือกและทรงแต่งตั้งบุคคลเหล่านี้ให้พูดแทนพระองค์

12. เราสามารถเรียนรู้ความจริงผ่านแหล่งช่วยอื่นๆ ที่ไว้ใจได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้แสวงหาความจริงที่จริงใจควรระมัดระวังแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้ เราอาศัยอยู่ในช่วงเวลาที่หลายคน “เรียกความชั่วว่าความดี และเรียกความดีว่าความชั่ว” (อิสยาห์ 5:20) ซาตานเป็นบิดาแห่งความเท็จ เขาพยายามบิดเบือนความจริง ชักจูงให้เราปฏิเสธพระเจ้าและผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง เมื่อเราหันไปหาคำตอบและการนำทางจากแหล่งช่วยที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ เราจะได้รับพรในการแยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ การเรียนรู้ที่จะตระหนักและหลีกเลี่ยงแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้สามารถป้องกันเราจากข้อมูลที่ผิดและจากผู้ที่ประสงค์จะทำลายความเชื่อ

การช่วยให้ผู้อื่นได้ความรู้ทางวิญญาณ

13. เมื่อผู้อื่นมาหาเราและถามคำถามหรือกำลังศึกษาหลักคำสอน ระเบียบปฏิบัติ หรือประวัติของศาสนจักร เราจะช่วยพวกเขาอย่างดีที่สุดในการแสวงหาความจริงได้อย่างไร ต่อไปนี้เป็นวิธีการบางอย่างที่เราจะช่วยพวกเขาได้

14. *จงตั้งใจฟังร่วมกับการสวดอ้อนวอน:* จงตั้งใจฟังก่อนจะตอบ แสวงหาความชัดเจนและเข้าใจคำถามอันแท้จริงที่พวกเขากำลังถาม พยายามคิดใคร่ครวญเพื่อให้เข้าใจเจตนาที่แท้จริงของคำถาม ความรู้สึก และความเชื่อของพวกเขา

15. *สอนและเป็นพยานถึงความจริงแห่งพระกิตติคุณ:* แบ่งปันคำสอนที่นำไปใช้ได้จากพระคัมภีร์และศาสดาพยากรณ์ในปัจจุบัน แบ่งปันวิธีที่คำสอนเหล่านั้น

สร้างความแตกต่างในชีวิตท่าน ช่วยคนที่ท่านพูดคุยด้วยให้พินิจและตีกรอบคำถามของพวกเขาใหม่ในบริบทของพระกิตติคุณและแผนแห่งความรอด

16. *เชื้อเชิญให้พวกเขากระทำด้วยศรัทธา* พึงจำไว้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราแสวงหาความรู้ทางวิญญาณด้วยตนเอง ดังนั้นเราต้องเชื้อเชิญให้ผู้อื่นกระทำด้วยศรัทธาผ่านการสวดอ้อนวอน การเชื่อฟังพระบัญญัติ และหมั่นเพียรศึกษาพระคำของพระผู้เป็นเจ้า โดยใช้แหล่งช่วยที่กำหนดไว้จากสวรรค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์มอรมอน หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ เชื้อเชิญให้นักเรียนนึกถึงประสบการณ์ที่พวกเขามีเมื่อรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์และให้ยึดมั่นความจริงที่พวกเขาเรียนรู้จนได้รับความรู้เพิ่มเติม

17. *ทำต่อไป:* เสนอที่จะค้นหาคำตอบ แล้วทำต่อไปโดยแบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้ ท่านอาจค้นหาคำตอบด้วยกัน แสดงความมั่นใจในคำสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานการเปิดเผยส่วนตัว

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: เยเรมีย์ 1:4–5; อาโมส 3:7; มัทธิว 5:14–16; มัทธิว 16:15–19; ยอห์น 15:16; ยอห์น 17:3; เอเฟซัส 2:19–20; เอเฟซัส 4:11–14; 2 นีไฟ 2:27; โมไซยาห์ 18:8–10; 3 นีไฟ 18:15, 20–21; คพ. 1:37–38; คพ. 18:15–16; คพ. 21:4–6; คพ. 88:118

หัวข้อหลักคำสอนที่เกี่ยวข้อง พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์: พระวิญญาณบริสุทธิ์; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์: ศรัทธาในพระเยซูคริสต์; ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย; พระบัญญัติ

หัวข้อหลักคำสอน

หัวข้อหลักคำสอนทั้งเก้าหัวข้อต่อไปนี้ประกอบด้วยความจริงพื้นฐานแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้ได้ที่ *topics.lds.org* หรือดู *แน่วแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ* (2004)

1. พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

1.1. มีพระอติรูปสามพระองค์ที่แยกจากกันในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ได้แก่ พระผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์; พระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์; และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายที่มีรัศมีภาพเป็นเนื้อหนังและกระดูกซึ่งสัมผัสได้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีรูปกายที่เป็นวิญญาณ (ดู คพ. 130:22–23) ทั้งสามพระองค์มีจุดประสงค์เดียวกันและเป็นหนึ่งเดียวกันโดยสมบูรณ์ในการทำให้แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์เกิดขึ้น

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ปฐมกาล 1:26–27; ลูกา 24:36–39; โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–20

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

1.2. พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาคือพระสัตภาวะสูงสุดที่เรานมัสการ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของวิญญาณเรา (ดู ฮีบรู 12:9) พระองค์ทรงดีพร้อม ทรงมีเดชานุภาพทั้งมวล และทรงรู้ทุกสิ่ง พระองค์ทรงเที่ยงธรรม ทรงมีพระเมตตาและน้ำพระทัยกรุณา พระผู้เป็นเจ้าทรงรักบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์อย่างสมบูรณ์ และทุกคนเป็นเหมือนพระองค์ (ดู 2 นีไฟ 26:33) งานและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 17:3; โมไซยาห์ 4:9; โมเสส 1:39

พระเยซูคริสต์

1.3. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรหัวปีของพระบิดาในวิญญาณและทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระบิดาในเนื้อหนัง ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา พระเยซูคริสต์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ทรงเป็นพระยาห์เวห์แห่งพันธสัญญาเดิมและพระเมสสิยาห์แห่งพันธสัญญาใหม่

1.4. พระเยซูคริสต์ทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในทุกสิ่ง พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพปราศจากบาปและทรงชดใช้บาปของมนุษยชาติทั้งปวง (ดู 3 นีไฟ 11:10–11) พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นแบบอย่างที่ดีพร้อม

ของวิธีที่เราต้องดำเนินชีวิต (ดู 3 นีไฟ 12:48) พระองค์ทรงเป็นบุตรของพระบิดาบนสวรรค์พระองค์แรกที่ฟื้นคืนพระชนม์ในสมัยของเรา ดังเช่นในสมัยโบราณ พระองค์ทรงยืนเป็นประมุขแห่งศาสนจักรของพระองค์ พระองค์จะเสด็จมาอีกครั้งในเดชานุภาพและรัศมีภาพและจะทรงปกครองแผ่นดินโลกในช่วงมิลเลเนียม (ดู คพ. 29:10–11) พระองค์จะทรงพิพากษามนุษยชาติทั้งปวง

1.5. เพราะพระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยให้รอดของเราและพระผู้เป็นสื่อกลางกับพระบิดา คำสวดอ้อนวอน พร และศาสนพิธีฐานะปุโรหิตทั้งหมดควรกระทำในพระนามของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 18:15, 20–21)

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: อิสยาห์ 53:3–5; ลูกา 24:36–39; 1 โครินธ์ 15:20–22; วิวรณ์ 20:12; แอลมา 7:11–13; แอลมา 34:9–10; ฮีลามัน 5:12; โมไรไน 7:45, 47–48; คพ. 1:30; คพ. 6:36; คพ. 18:10–11; คพ. 19:16–19; คพ. 76:22–24

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

พระวิญญาณบริสุทธิ์

1.6. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์ที่สามในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ พระองค์ทรงมีรูปกายที่เป็นวิญญาณและไม่มีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก เรามักจะเรียกพระองค์ว่าพระวิญญาณ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ พระวิญญาณพระผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณพระเจ้า และพระผู้ปลอบโยน

1.7. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานถึงพระบิดาและพระบุตร ทรงเปิดเผยความจริงของทุกสิ่ง ทรงชำระผู้ที่กลับใจและรับบัพติศมาให้บริสุทธิ์ ผ่านทางอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะได้รับของประทานทางวิญญาณ ซึ่งได้แก่พรหรือความสามารถที่พระเจ้าประทานเพื่อประโยชน์ของเราเองและเพื่อช่วยให้เรารับใช้และเป็นพรแก่ผู้อื่น

อ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 3:5; 1 โครินธ์ 2:5, 9–11; 2 นีไฟ 32:3; 2 นีไฟ 32:8–9; โมไซยาห์ 3:19; โมไซยาห์ 18:8–10; 3 นีไฟ 27:20; โมไรไน 7:45, 47–48; โมไรไน 10:4–5; คพ. 8:2–3; คพ. 130:22–23

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

2. แผนแห่งความรอด

2.1. ในการดำรงอยู่ก่อนเกิด พระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอแผนซึ่งจะทำให้เราสามารถเป็นเหมือนพระองค์ ได้รับความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ (ดู โมเสส 1:39) เพื่อให้มีสัมฤทธิผลในแผนนี้และเป็นเหมือนพระบิดาในสวรรค์ เราต้องทำความรู้จักพระองค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เราต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องถึงพระอุปนิสัยและพระคุณลักษณะของพระองค์ (ดู ยอห์น 17:3)

2.2. พระคัมภีร์เอ่ยถึงแผนของพระบิดาบนสวรรค์ว่าเป็นแผนแห่งความรอด แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข แผนแห่งการไถ่ และแผนแห่งความเมตตา แผนนี้ได้แก่ การสร้าง การตก การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ตลอดจนกฎศาสนพิธี และหลักคำสอนทั้งหมดของพระกิตติคุณ สิทธิ์เสรีทางศีลธรรม—ความสามารถในการเลือกและกระทำด้วยตนเอง—จำเป็นต่อแผนของพระบิดาบนสวรรค์เช่นกัน ความก้าวหน้านิรันดร์ของเราขึ้นอยู่กับวิธีที่เราใช้ของประทานนี้ (ดู โยชูวา 24:15; 2 นีไฟ 2:27)

2.3. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลางในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ แผนแห่งความรอดช่วยให้เราดีพร้อม รับความสมบูรณ์แห่งปีติ ชื่นชมความสัมพันธ์ในครอบครัวของเราชั่วนิจนิรันดร์ และอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: มาลาคี 4:5–6; 3 นีไฟ 12:48; คพ. 131:1–4

ชีวิตก่อนเกิด

2.4. ก่อนเราเกิดมาบนแผ่นดินโลก เราอยู่ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์ (ดู อับราฮัม 3:22–23) ในการดำรงอยู่ก่อนเกิดนี้เราเข้าร่วมในสภากับบุตรธิดาทางวิญญาณอื่นๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ในสภานั้นพระบิดาบนสวรรค์ทรงเสนอแผนของพระองค์และพระเยซูคริสต์ในโลกก่อนเกิดทรงทำพันธสัญญาเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

2.5. เราใช้สิทธิ์เสรีของเราทำตามแผนของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ติดตามพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ได้รับอนุญาตให้มาแผ่นดินโลกเพื่อประสบความเป็นมรรตัยและก้าวหน้าสู่ชีวิตนิรันดร์ ลูซิเฟอร์บุตรทางวิญญาณอีกคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า ต่อต้านแผนนี้ เขากลายเป็นซาตาน เขากับผู้ติดตามถูกขับไล่ออกจากสวรรค์และเสียสิทธิพิเศษของการได้รับร่างกายและประสบความเป็นมรรตัย

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: เยเรมีย์ 1:4–5; อีเธอร์ 12:9; 2 นีไฟ 2:27; 3 นีไฟ 11:10–11

การสร้าง

2.6. พระเยซูคริสต์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา (ดู คพ. 76:22–24) การสร้างโลกจำเป็นต่อแผนของพระผู้เป็น

เจ้า เป็นการจัดเตรียมสถานที่ให้เราได้รับร่างกาย รับการทดสอบและการทดลอง และพัฒนาคุณลักษณะแห่งสวรรค์

2.7. อาดัมเป็นมนุษย์คนแรกที่พระองค์ทรงสร้างบนแผ่นดินโลก พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวาตามรูปลักษณ์ของพระองค์เอง พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ตามรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า (ดู ปฐมกาล 1:26–27) เพศเป็นบุคลิกภาพสำคัญยิ่งของอัตลักษณ์และจุดประสงค์นิรันดร์ในชีวิตก่อนเกิดและชีวิตมรรตัยของแต่ละบุคคล

การตก

2.8. ในสวนเอเดน พระผู้เป็นเจ้าทรงรวมอาดัมกับเอวาในการแต่งงาน ขณะที่อาดัมกับเอวาอยู่ในสวน พวกเขายังคงอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและสามารถมีชีวิตอยู่ตลอดกาล พวกเขาอยู่ในความไร้เดียงสา พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาให้ตามความต้องการของพวกเขา

2.9. พระผู้เป็นเจ้าประทานสิทธิ์เสรีให้อาดัมกับเอวาขณะอยู่ในสวนเอเดน พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาไม่ให้รับประทานผลไม้ต้องห้าม—ผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว การเชื่อฟังพระบัญญัตินี้หมายความว่าพวกเขาจะอยู่ในสวนได้ต่อไป อย่างไรก็ตาม อาดัมกับเอวายังไม่เข้าใจว่าถ้าพวกเขาอยู่ในสวนต่อไป พวกเขาไม่สามารถก้าวหน้าได้โดยการรับประสบการณ์ตรงกันข้ามในความเป็นมรรตัย พวกเขาจะไม่รู้จักปีติเพราะพวกเขาไม่ประสบความโศกเศร้าหรือเจ็บปวด ยิ่งกว่านั้น พวกเขามีลูกไม่ได้

2.10. ซาตานพยายามล่อลวงอาดัมกับเอวาให้รับประทานผลไม้ต้องห้าม และพวกเขาเลือกทำดังนั้น เพราะการเลือกนี้ พวกเขาจึงถูกขับออกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า กลายเป็นคนตกและเป็นมรรตัย การล่วงละเมิดของอาดัมกับเอวาและการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลจากการนี้ รวมถึงความตายทางวิญญาณและทางร่างกาย เรียกว่าการตก ความตายทางวิญญาณคือการแยกจากพระผู้เป็นเจ้า ความตายทางร่างกายคือการแยกวิญญาณจากร่างกายมรรตัย

2.11. การตกเป็นส่วนจำเป็นในแผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์ ผลของการตกคือ อาดัมกับเอวาสามารถมีลูกได้ พวกเขากับลูกหลานของพวกเขาสามารถประสบปีติและความโศกเศร้า รู้จักความดีจากความชั่ว และก้าวหน้าได้ (ดู 2 นีไฟ 2:22–25)

2.12. ในฐานะลูกหลานของอาดัมกับเอวา เราสืบทอดสภาพที่ตกแล้วระหว่างความเป็นมรรตัย เราแยกจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและต้องตายทางร่างกาย เรายังถูกทดสอบเช่นกันโดยความยากลำบากของชีวิตมรรตัยและการล่อลวงของปฏิปักษ์ ขณะที่เราไม่ต้องรับผิดชอบการล่วงละเมิดของอาดัมและเอวา เรารับผิดชอบบาปของเราเอง โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราสามารถเอาชนะผลเชิงลบของการตก รับการให้อภัยบาปของเรา และในที่สุดประสบความสมบูรณ์แห่งปีติ

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ปฐมกาล 1:28; โมไซยาห์ 3:19; แอลมา 34:9–10

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ชีวิตมรรตัย

2.13. ชีวิตมรรตัยเป็นเวลาแห่งการเรียนรู้ ซึ่งในช่วงเวลานั้นเราพิสูจน์ว่าเราจะใช้สิทธิ์เสรีของเราเพื่อทำทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาและเตรียมรับชีวิตนิรันดร์ โดยพัฒนาคุณลักษณะแห่งสวรรค์ เราทำสิ่งนี้ขณะที่เราใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ กลับใจ รับศาสนพิธีแห่งความรอดและพันธสัญญาเช่นบัพติศมาและการยืนยัน และอดทนอย่างซื่อสัตย์ในการทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์จนกว่าชีวิตมรรตัยของเราจะหาไม่

2.14. ในความเป็นมรรตัย วิญญาณของเรารวมกับร่างกายของเรา ทำให้เรามีโอกาสเติบโตและพัฒนาในวิธีที่ชีวิตก่อนเกิดไม่อาจทำได้ เพราะพระบิดาในสวรรค์ทรงมีพระวรกายที่สัมผัสได้เป็นเนื้อหนังและกระดูก ร่างกายจึงจำเป็นสำหรับเราที่จะก้าวหน้าและเป็นเหมือนพระองค์ ร่างกายของเราศักดิ์สิทธิ์และควรได้รับความเคารพในฐานะของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์ (ดู 1 โครินธ์ 6:19–20)

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: โยชูวา 24:15; มัทธิว 22:36–39; ยอห์น 14:15; 2 นีไฟ 2:27; 3 นีไฟ 12:48; โมโรไน 7:45, 47–48; คพ. 130:22–23

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ศาสนพิธีแหละพันธสัญญา; พระบัญญัติ

ชีวิตหลังความตาย

2.15. เมื่อเราตาย วิญญาณเราเข้าสู่โลกวิญญาณและรอการฟื้นคืนชีวิต วิญญาณของคนชอบธรรมจะรับไว้ในสภาพแห่งความสุข ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุขเกษม ผู้ที่ตายโดยปราศจากความรู้เรื่องความจริงและผู้ที่ไม่เชื่อฟังขณะอยู่ในความเป็นมรรตัยจะเข้าสู่สถานที่ชั่วคราวในโลกหลังความตาย ซึ่งเรียกว่าเรือนจำทางวิญญาณ

2.16. สุดท้ายแล้วทุกคนจะมีโอกาสเรียนรู้หลักธรรมแห่งพระกิตติคุณและรับศาสนพิธีพร้อมกับพันธสัญญานั้น คนซื่อสัตย์มากมายจะสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนเหล่านั้นในเรือนจำทางวิญญาณ ผู้ที่เลือกรับพระกิตติคุณ กลับใจ และยอมรับศาสนพิธีแห่งความรอดซึ่งประกอบพิธีให้พวกเขาในพระวิหาร จะพำนักอยู่ในเมืองบรมสุขเกษมจนกว่าจะถึงการฟื้นคืนชีวิต (ดู 1 เปโตร 4:6)

2.17. การฟื้นคืนชีวิตคือการรวมกันของร่างกายทางวิญญาณกับร่างกายเนื้อหนังและกระดูกของเราที่ดีพร้อมแล้ว หลังการฟื้นคืนชีวิตเราจะเป็นอมตะ—ร่างกายและวิญญาณของเราจะไม่มีวันแยกจากกันอีก ทุกคนที่เกิดมาบนแผ่นดินโลกจะฟื้นคืนชีวิตเพราะพระเยซูคริสต์ทรงเอาชนะความตายทางร่างกาย (ดู 1 โครินธ์ 15:20–22) คนชอบธรรมจะฟื้นคืนชีวิตก่อนคนชั่วร้ายและจะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตแรก

2.18. การพิพากษาครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นหลังการฟื้นคืนชีวิต พระเยซูคริสต์จะทรงพิพากษาแต่ละคนเพื่อกำหนดรัศมีภาพนิรันดร์ที่เขาจะได้รับ การพิพากษาครั้งนี้จะขึ้นอยู่กับความปรารถนาและการเชื่อฟังที่แต่ละบุคคลมีต่อพระบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า (ดู วิวรณ์ 20:12)

2.19. มีอาณาจักรแห่งรัศมีภาพสามอาณาจักรได้แก่ อาณาจักรซีเลสเชียล อาณาจักรเทอร์เรสเตรียล และอาณาจักรทีเลสเชียล (ดู 1 โครินธ์ 15:40–42) ผู้ที่องอาจในประจักษ์พยานถึงพระเยซูและเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณจะพำนักอยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียลในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และกับสมาชิกครอบครัวที่ชอบธรรมของพวกเขา

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ลูกา 24:36–39; ยอห์น 17:3; คพ.131:1–4

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

3. การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

3.1. พระเยซูคริสต์ทรงได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าในสภาโลกก่อนเกิดให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา พระองค์เสด็จมายังแผ่นดินโลก เต็มพระทัยทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่มนุษยชาติทั้งปวงจากผลด้านลบของการตกและเพื่อจ่ายโทษบาปของเรา ชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือความตายทางวิญญาณและทางร่างกายโดยการทนทุกข์ สิ้นพระชนม์ และฟื้นคืนพระชนม์เรียกว่าการชดใช้ การพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เป็นประโยชน์ต่อเราแต่ละคนและแสดงถึงคุณค่าอันไร้ขอบเขตของบุตรธิดาแต่ละคนและทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ (ดู คพ. 18:10–11)

3.2. โดยผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่เราจะรอดได้เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถทำการชดใช้อันไร้ขอบเขตและเป็นนิรันดร์สำหรับมนุษยชาติทั้งปวง (ดู แอลมา 34:9–10) พระองค์เท่านั้นที่ทรงมีอำนาจในการเอาชนะความตายทางร่างกาย พระองค์ทรงสืบทอดศักยภาพในการสิ้นพระชนม์จากมารีย์พระมารดาของพระองค์ผู้เป็นมรรตัย พระองค์ทรงสืบทอดเดชานุภาพในการดำรงอยู่ตลอดไปหรือเพื่อพลีพระชนม์ชีพและฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งจากพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาผู้ทรงเป็นอมตะของพระองค์ พระองค์เท่านั้นที่ทรงไถ่เราจากบาปได้ เพราะพระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพที่ดีพร้อม ปราศจากบาป พระองค์จึงทรงเป็นอิสระจากข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมและสามารถจ่ายหนี้ให้ผู้ที่กลับใจ

3.3. การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ได้แก่การทนทุกข์เพื่อบาปของมนุษยชาติในสวนเกทเสมนี การหลั่งพระโลหิต การทนทุกข์กับการสิ้นพระชนม์บนกางเขน และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์อย่างแท้จริง พระองค์ทรงเป็นคนแรกที่ฟื้นคืนชีวิต พระองค์ทรงฟื้นจากอุโมงค์ด้วยพระวรกายเนื้อหนังและกระดูกที่มีรัศมีภาพและเป็นอมตะ (ดู ลูกา 24:36–39) เพราะการชดใช้ของพระองค์ มนุษยชาติทั้งปวงจะได้รับการฟื้นคืนชีวิตด้วยร่างกายที่สมบูรณ์แบบเป็นอมตะและได้รับการนำกลับไปสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ให้หนทางเดียวแก่เราที่จะได้รับการชำระและการให้อภัยบาปของเราเพื่อจะได้อยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าชั่วนิรันดร์ (ดู อิสยาห์ 1:18; คพ. 19:16–19)

3.4. ในฐานะส่วนหนึ่งของการชดใช้ พระเยซูคริสต์ไม่เพียงทนทุกข์เพื่อบาปของเราเท่านั้น แต่ยังทรงรับเอาความเจ็บปวด การล่อลวง ความเจ็บไข้ และความทุพพลภาพของมนุษยชาติทั้งปวงไว้กับพระองค์เองด้วย (ดู อิสยาห์ 53:3–5; แอลมา 7:11–13) พระองค์ทรงเข้าใจการทนทุกข์ของเราเพราะ

พระองค์ทรงประสบมาแล้ว เมื่อเรามาหาพระองค์ด้วยศรัทธา พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงเพิ่มพลังให้เราแบกรับภาระของเราและทำหน้าที่ซึ่งเราไม่สามารถทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง (ดู มัทธิว 11:28–30; อีเธอร์ 12:27)

3.5. ในการจ่ายโทษบาปของเรา พระเยซูคริสต์มิได้ทรงกำจัดความรับผิดชอบส่วนตัวของเรา เพื่อจะรับผลจากการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์ ได้รับการชำระจากบาป และได้รับชีวิตนิรันดร์ เราต้องใช้ศรัทธาในพระองค์ กลับใจ และรับบัพติศมา รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 3:5; 1 โครินธ์ 15:20–22; ไมโซยาห์ 3:19; 3 นีไฟ 11:10–11; 3 นีไฟ 27:20; คพ. 76:22–24

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์; พระเยซูคริสต์; แผนแห่งความรอด: การตก; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์

3.6. หลักธรรมพระกิตติคุณข้อแรกคือศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ศรัทธาของเราจะนำไปสู่ความรอดได้ก็ต่อเมื่อมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซูคริสต์ (ดู ฮีลามัน 5:12)

3.7. การมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์รวมถึงการมีความเชื่อที่แน่วแน่ว่าพระองค์คือพระบุตรองค์เดียวผู้ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของโลก เรารับรู้ว่าวิธีเดียวที่เราจะกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ได้คือโดยพึ่งพาการชดใช้อันไร้ขอบเขตของพระบุตรของพระองค์ โดยวางใจพระเยซูคริสต์และทำตามคำสอนของพระองค์ ศรัทธาที่แท้จริงในพระเยซูคริสต์เป็นมากกว่าความเชื่อเพียงอย่างเดียว ศรัทธานำไปสู่การกระทำและแสดงออกในวิธีที่เราดำเนินชีวิต (ดู ยากอบ 2:17–18) เราเพิ่มศรัทธาได้เมื่อเราสวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: สุภาษิต 3:5–6; อีเธอร์ 12:6; คพ. 6:36

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ

การกลับใจ

3.8. ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และความรักที่เรามีต่อพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์นำเราไปสู่การกลับใจ การกลับใจเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับบุตรธิดาของพระองค์ทุกคนที่ต้องรับผิดชอบการเลือกของตนของประทานนี้เกิดขึ้นได้โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การกลับใจคือการเปลี่ยนแปลงความคิดและใจ รวมถึงการปฏิเสธบาปและห้นความคิด การกระทำ และความปรารถนาของเราไปหาพระผู้เป็นเจ้า และให้ความประสงค์ของเราตรงกันกับของพระองค์ (ดู โมไซยาห์ 3:19)

3.9. การกลับใจรวมถึงการสำนึกบาปของเรา การรู้สึกสำนึกผิด หรือเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับบาปที่ทำไป การสารภาพกับพระบิดาบนสวรรค์และกับผู้อื่นหากจำเป็น การละทิ้งบาป การพยายามชดเชยความเสียหายทั้งหมดที่เกิดจากบาปของเราเท่าที่จะทำได้ และดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า (ดู คพ. 58:42–43) พระเจ้าทรงสัญญาที่จะให้อภัยเราจากบาปเมื่อรับบัพติศมา และเราต่อพันธสัญญานั้นทุกครั้งที่เรารับส่วนศีลระลึกด้วยความจริงใจ โดยมีเจตนาระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและรักษาพระบัญญัติของพระองค์

3.10. โดยผ่านการกลับใจที่จริงใจและพระคุณที่ประทานแก่เราผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราจะรับการให้อภัยจากพระผู้เป็นเจ้าและรู้สึกถึงสันติสุข เรารู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณมากขึ้น และเราพร้อมมากกว่าเดิมที่จะอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ชั่วนิรันดร์

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: อิสยาห์ 1:18; ยอห์น 14:15; 3 นีไฟ 27:20; คพ. 19:16–19

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: ศาสนพิธีและพันธสัญญา

4. การฟื้นฟู

4.1. พระผู้เป็นเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระองค์ในยุคสุดท้ายโดยทรงสถาปนาความจริง สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต และศาสนจักรของพระองค์ขึ้นอีกครั้งบนแผ่นดินโลก ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณทำนายถึงการฟื้นฟูพระกิตติคุณในยุคสุดท้าย (ดู อิสยาห์ 29:13–14; กิจการของอัครทูต 3:19–21)

4.2. การฟื้นฟูเริ่มต้นในปี 1820 พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิธเพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน และทรงเรียกท่านเป็นศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–20)

4.3. พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกโจเซฟ สมิธเป็นพยานในยุคสุดท้ายถึงพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ในฐานะศาสดาพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู โจเซฟ สมิธแปลพระคัมภีร์มอรมอนด้วยของประทานและอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า (ดู คพ. 135:3) พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ร่วมกับพระคัมภีร์ไบเบิล และมีความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ (ดู เอเสเคียล 37:15–17) พระคัมภีร์มอรมอนยังเป็นพยานถึงการเรียกโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์และความจริงของการฟื้นฟู

4.4. ในฐานะส่วนหนึ่งของการฟื้นฟู พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเทพผู้ส่งสารมาฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเด็ค จากนั้นพระองค์ทรงกำกับดูแลให้จัดตั้งศาสนจักรของพระองค์ขึ้นใหม่บนแผ่นดินโลกในวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1830 เนื่องจากศาสนจักรได้รับการจัดตั้งจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจึงเป็น “ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งพื้นพิภพ” (คพ. 1:30)

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: อาโมส 3:7; เอเฟซัส 2:19–20; เอเฟซัส 4:11–14; คพ. 13:1; คพ. 76:22–24; คพ. 107:8

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์; ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย

การละทิ้งความเชื่อ

4.5. มีความต้องการสำหรับการฟื้นฟูความจริง สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต และศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าในยุคสุดท้ายเพราะการละทิ้งความเชื่อ การละทิ้งความเชื่อเกิดขึ้นเมื่อบุคคลหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นปฏิเสธความจริงแห่งพระกิตติคุณ

4.6. หลังจากการตรึงกางเขนของพระผู้ช่วยให้รอดและความตายของอัครสาวกของพระองค์ ผู้คนมากมายปฏิเสธความจริงที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสถาปนาไว้ (ดู 2 เธสะโลนิกา 2:1–3) หลักธรรมพระกิตติคุณและพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บางส่วนถูกบิดเบือนหรือสูญหาย มีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้รับความเห็นชอบเกิดขึ้นในองค์การศาสนจักรและศาสนพิธีฐานะปุโรหิต เพราะความชั่วร้ายที่แพร่ไปทั่ว พระเจ้าจึงทรงถอดถอนสิทธิอำนาจและกุญแจของฐานะปุโรหิตจากแผ่นดินโลก แม้จะมีคนดีและซื่อสัตย์มากมายผู้นมัสการพระผู้เป็นเจ้าตามความสว่างที่พวกเขามีและได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอน แต่โลก

ก้อถูกทิ้งไว้โดยปราศจากการเปิดเผยจากสวรรค์ผ่านศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต ช่วงเวลานี้เรียกว่าการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่

4.7. มีช่วงเวลาอื่นๆ อีกตลอดประวัติศาสตร์โลกที่มีการละทิ้งความเชื่อทั่วไปเกิดขึ้น

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย; ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

สมัยการประทานพระกิตติคุณ

4.8. เมื่อบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าตกอยู่ในสภาพของการละทิ้งความเชื่อ พระองค์ทรงเอื้อมออกไปหาพวกเขาด้วยความรักโดยทรงเรียกศาสดาพยากรณ์และประทานพรแห่งพระกิตติคุณแก่ผู้คนอีกครั้งผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริง ประทานสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต และศาสนพิธีเรียกว่าสมัยการประทาน เป็นช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงมีผู้รับใช้ที่ได้รับสิทธิอำนาจอย่างน้อยหนึ่งคนบนแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งดำรงฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์และมีภาระหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ในการเผยแพร่พระกิตติคุณและประกอบศาสนพิธีในนั้น

4.9. สมัยการประทานต่างๆ ได้แก่ สมัยอาดัม เอโนค โนอาห์ อับราฮัม โมเสส พระเยซูคริสต์ และอื่นๆ การฟื้นฟูพระกิตติคุณยุคสุดท้าย ซึ่งพระเจ้าทรงเริ่มต้นผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบสมัยการประทาน

4.10. ในทุกสมัยการประทาน พระเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์พยายามสถาปนาไซอัน ไซอันหมายถึงผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าผู้มีใจบริสุทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวกันในความชอบธรรม และดูแลซึ่งกันและกัน (ดู โมเสส 7:18) ไซอันยังหมายถึงสถานที่ซึ่งผู้มีใจบริสุทธิ์อาศัยอยู่

4.11. ทุกวันนี้เราอยู่ในสมัยการประทานสุดท้าย—สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา เป็นสมัยการประทานเพียงสมัยเดียวที่จะไม่สิ้นสุดลงด้วยการละทิ้งความเชื่อ ในที่สุดแล้วศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะเติมเต็มทั้งแผ่นดินโลกและจะดำรงอยู่ตลอดไป (ดู ดาเนียล 2:44)

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย; ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

5. ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย

5.1. ศาสดาพยากรณ์คือบุคคลผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกให้พูดแทนพระองค์ (ดู เยเรมีย์ 1:4–5; อาโมส 3:7; ยอห์น 15:16; คพ. 1:37–38) ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์และสอนพระกิตติคุณของพระองค์ พวกท่านทำให้รู้พระประสงค์และพระอุปนิสัยที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า พวกท่านประณามบาป เตือนถึงผลของบาป และช่วยเราหลีกเลี่ยงการหลอกลวง (ดู เอเสเคียล 3:16–17; เอเฟซัส 4:11–14) บางครั้ง พวกท่านพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต ศาสดาพยากรณ์สามารถทำหน้าที่รับผิดชอบเหล่านี้ เพราะพวกท่านได้รับสิทธิอำนาจและการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า

5.2. การเปิดเผยคือการสื่อสารจากพระผู้เป็นเจ้าถึงบุตรธิดาของพระองค์ การเปิดเผยส่วนใหญ่มาโดยความประทับใจ ความนึกคิด และความรู้สึกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเปิดเผยมาโดยนิมิต ความฝัน และการเยือนของเหล่าเทพได้เช่นกัน

5.3. ในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจมรรตัยของพระองค์และอีกครั้งในสมัยของเรา พระเจ้าทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์บนรากฐานของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก (ดู เอเฟซัส 2:19–20) ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าต่อผู้คนทั้งปวงบนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ เราสนับสนุนประธานของศาสนจักรเป็นศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยและในฐานะบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกผู้รับการเปิดเผยเพื่อนำทางศาสนจักรทั้งหมด หากเรารับและเชื่อฟังคำสอนของประธานศาสนจักรด้วยความซื่อสัตย์ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอวยพรให้เราเอาชนะการหลอกลวงและความชั่วร้าย (ดู คพ. 21:4–6) เราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยเช่นกัน

5.4. พระคัมภีร์—ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่า—มีการเปิดเผยที่ประทานผ่านศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณและในยุคสุดท้าย เมื่อเราศึกษาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ เราสามารถเรียนรู้ความจริงและได้รับการนำทาง

5.5. ขณะที่พระผู้เป็นเจ้าประทานการเปิดเผยผ่านศาสดาพยากรณ์เพื่อนำทางบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ พวกเขาแต่ละคนสามารถรับการเปิดเผยที่ช่วยพวกเขาในยามต้องการ ในหน้าที่รับผิดชอบ และคำถามที่เจาะจง และเพื่อช่วยเสริมสร้างประจักษ์พยานของพวกเขา อย่างไรก็ตาม การตลใจส่วนตัวจากพระเจ้าจะไม่ขัดกับการเปิดเผยที่พระผู้เป็นเจ้าประทานผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: อับราฮัม 3:22–23; มัทธิว 16:15–19; 2 ทิโมธี 3:15–17; 2 นีไฟ 32:3; คพ. 8:2–3; คพ. 76:22–24

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ; ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต

6. ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต

6.1. ฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านฐานะปุโรหิต พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างและทรงปกครองฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก โดยผ่านพลังอำนาจนี้พระองค์ทรงไถ่และทรงยกบุตรธิดาของพระองค์ให้สูงส่ง ฐานะปุโรหิตประสาทแก่สมาชิกชายที่มีค่าควรของศาสนจักร พรของฐานะปุโรหิตมีให้บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญาของพระกิตติคุณ

6.2. กุญแจฐานะปุโรหิตเป็นสิทธิของฝ่ายประธาน หรือพลังอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์เพื่อปกครองและกำกับดูแลอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก (ดู มัทธิว 16:15–19) กุญแจฐานะปุโรหิตจำเป็นต่อการกำกับดูแลการสั่งสอนพระกิตติคุณและการปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอด

6.3. พระเยซูคริสต์ทรงถือกุญแจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงประสาทสุญแจทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกแก่อัครสาวกแต่ละคน ประธานศาสนจักรเป็นบุคคลเดียวที่ได้รับสิทธิอำนาจในการใช้กุญแจฐานะปุโรหิตเหล่านั้นทั้งหมด ประธานพระวิหาร ประธานคณะเผยแผ่ ประธานสเตค อธิการ และประธานโควรัมถือกุญแจฐานะปุโรหิตที่อนุญาตให้พวกเขาควบคุมและกำกับดูแลงานที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้ทำเช่นกัน

6.4. ทุกคนที่รับใช้ในศาสนจักร—ทั้งชายและหญิง—ได้รับเรียกภายใต้การกำกับดูแลของคนที่ถือกุญแจฐานะปุโรหิต (ดู คพ. 42:11) เอ็ลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “ใครก็ตามที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งหรือการเรียกซึ่งได้รับจากผู้ถือกุญแจฐานะปุโรหิต เขาใช้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตในการทำหน้าที่ซึ่งตนได้รับมอบหมาย” (กุญแจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2014, 51) สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตใช้ได้ในความชอบธรรมเท่านั้น (ดู คพ. 121:36, 41–42)

6.5. ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเข้าสู่คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต ถ้าพวกเขาขยายการเรียกและรับพระเจ้าพร้อมกับผู้รับใช้ของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ พวกเขาจะได้รับพรแห่งความสูงส่ง สตรีได้รับคำสัญญาถึงพรแห่งความสูงส่งเช่นเดียวกันเมื่อพวกเธอซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้า

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ยอห์น 15:16; เอเฟซัส 2:19–20

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การฟื้นฟู; ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

6.6. ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมักจะเรียกว่าฐานะปุโรหิตขั้นเตรียม ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน “ถือกุญแจทั้งหลายแห่งการปฏิบัติของเหล่าเทพ, และของพระกิตติคุณแห่งการกลับใจ, และของบัพติศมา” (คพ. 13:1) โดยผ่านการใช้ฐานะปุโรหิตนี้ ศีลระลึกได้รับการเตรียมให้พร และดำเนินการ ตำแหน่งของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ได้แก่ มัคนายก ผู้สอน ปุโรหิต และอธิการ

ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

6.7. ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคคือฐานะปุโรหิตที่สูงกว่า เหนือกว่า และ “ถือสิทธิของการเป็นประธาน, และมีพลังอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือตำแหน่งทั้งหมดในศาสนจักรทุกยุคของโลก, เพื่อดูแลในเรื่องทางวิญญาณ” (คพ. 107:8) พร ศาสนพิธี พันธสัญญา และองค์การทั้งหมดของศาสนจักรปฏิบัติภายใต้สิทธิอำนาจของประธานศาสนจักร ผู้เป็นประธานของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ฐานะปุโรหิตนี้ประทานแก่อาดัมและดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกเมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระกิตติคุณของพระองค์ ตำแหน่งภายในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคได้แก่เอ็ลเดอร์ มหาปุโรหิต ผู้ประสาทพร สาวกเจ็ดสิบ และอัครสาวก

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: เอเฟซัส 4:11–14

7. ศาสนพิธีและพันธสัญญา

ศาสนพิธี

7.1. ศาสนพิธีเป็นการกระทำที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งประกอบโดยผู้มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดศาสนพิธีแต่ละอย่างเพื่อสอนความจริงทางวิญญาณ บ่อยครั้งผ่านสัญลักษณ์

7.2. ศาสนพิธีบางอย่างจำเป็นต่อความสูงส่งและเรียกว่าศาสนพิธีแห่งความรอด โดยการรับศาสนพิธีแห่งความรอดและการรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องเท่านั้นที่เราจะรับพรทั้งหมดที่มีให้ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ได้ หากปราศจากศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้ เราจะไม่สามารถเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์หรือกลับไปอยู่ในที่ประทับของพระองค์ชั่วนิรันดร์ (ดู คพ. 84:20–22) ศาสนพิธีแห่งความรอดจะกระทำภายใต้การกำกับดูแลของผู้ที่ถือกุญแจฐานะปุโรหิต

7.3. ศาสนพิธีแห่งความรอดอันดับแรกของพระกิตติคุณคือบัพติศมาโดยลงไปในน้ำทั้งตัวโดยผู้ที่มีสิทธิอำนาจ บัพติศมาจำเป็นสำหรับแต่ละคนที่จะเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์และเข้าอาณาจักรซีเลสเชียล (ดู ยอห์น 3:5)

7.4. หลังจากบุคคลหนึ่งรับบัพติศมา ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคหนึ่งคนหรือมากกว่ายืนยันบุคคลนั้นเป็นสมาชิกของศาสนจักรและมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เขา (ดู 3 นีไฟ 27:20) ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แตกต่างจากอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก่อนบัพติศมา บุคคลสามารถสัมผัสถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์และรับประจักษ์พยานถึงความจริงได้ หลังจากรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ บุคคลที่รักษาพันธสัญญาของเขาจะได้รับสิทธิ์ในการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน

7.5. ศาสนพิธีแห่งความรอดอื่นๆ ได้แก่การแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค (สำหรับผู้ชาย) เอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร และการผนึกการแต่งงานในพระวิหารเราประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้แทนผู้วายชนม์ได้เช่นกัน ศาสนพิธีที่กระทำแทนจะบังเกิดผลต่อเมื่อผู้วายชนม์ยอมรับศาสนพิธีเหล่านั้นในโลกวิญญาณและรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้อง

7.6. ศาสนพิธีอื่นๆ เช่น การรับส่วนศีลระลึกเพื่อต่อพันธสัญญาบัพติศมาของเรา การให้พรผู้ป่วย การตั้งชื่อและให้พรเด็ก มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางวิญญาณของเราเช่นกัน

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: มาลาคี 4:5–6; มัทธิว 16:15–19; 1 เปโตร 4:6; คพ. 131:1–4

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์; พระวิญญาณบริสุทธิ์; แผนแห่งความรอด; ชีวิตหลังความตาย; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต

พันธสัญญา

7.7. พันธสัญญาเป็นข้อตกลงอันศักดิ์สิทธิ์ระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าประทานเงื่อนไขสำหรับพันธสัญญา และเราตกลงทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้เราทำ จากนั้นพระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาพรบางอย่างสำหรับการเชื่อฟังของเรา (ดู อพยพ 19:5–6; คพ. 82:10) หากเราไม่ปฏิบัติตามพันธสัญญาของเรา เราจะไม่ได้รับพรที่สัญญาไว้

7.8. ศาสนพิธีแห่งความรอดทั้งหมดของฐานะปุโรหิตมีพันธสัญญาควบคู่อยู่ด้วยเสมอ ตัวอย่างเช่น เราทำพันธสัญญากับพระเจ้าผ่านทางบัพติศมา (ดู โมไซยาห์ 18:8–10) พี่น้องชายผู้ได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเข้าสู่คำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต เราต่อพันธสัญญาที่เราทำไว้โดยการรับส่วนศีลระลึก

7.9. เราทำพันธสัญญาเพิ่มเติมเมื่อเราได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดของเอ็นดาวเม้นท์และผนึกการแต่งงานในพระวิหาร เราเตรียมตัวมีส่วนร่วมในศาสนพิธีและทำพันธสัญญาในพระวิหารโดยการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานความมีค่าควรที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ (ดู สดุดี 24:3–4) เป็นสิ่งสำคัญมากที่เราต้องมีค่าควรเพื่อเข้าพระวิหารเพราะพระวิหารเป็นพระนิเวศน์ที่แท้จริงของพระเจ้า พระวิหารเป็นสถานที่นมัสการที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดบนแผ่นดินโลก

8. การแต่งงานและครอบครัว

8.1. การแต่งงานระหว่างชายกับหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนแห่งความรอดของพระองค์และความสุขของเรา (ดู ปฐมกาล 2:24; คพ. 49:15–17) โดยการเข้าสู่พันธสัญญาและการรักษาพันธสัญญาการแต่งงานชีเลสเชียลอย่างซื่อสัตย์เท่านั้นที่ชายและหญิงสามารถทำให้ศักยภาพนิรันดร์แห่งสวรรค์ของพวกเขาเกิดสัมฤทธิผล (ดู 1 โครินธ์ 11:11; คพ. 131:1–4)

8.2. พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาบุตรธิดาของพระองค์ให้มีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน (ดู ปฐมกาล 1:28) อำนาจศักดิ์สิทธิ์แห่งการให้กำเนิดต้องใช้ระหว่างชายกับหญิงผู้ที่แต่งงานเป็นสามีภรรยาถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น (ดู ปฐมกาล 39:9; แอลมา 39:9) สามีและภรรยามีความรับผิดชอบสำคัญที่จะรักและดูแลกัน รวมทั้งรักและดูแลบุตรธิดาของตน บิดามารดาต้องเลี้ยงดูบุตรธิดาของตนด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาสิ่งจำเป็นทางร่างกายและทางวิญญาณของพวกเขา

8.3. ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนใหญ่จะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาต้องนำครอบครัวด้วยความรักและความชอบธรรม และจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดา ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน

8.4. แผนแห่งความสุขจากสวรรค์ทำให้สัมพันธภาพครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย พระเจ้าทรงสร้างโลกและทรงเปิดเผยพระกิตติคุณเพื่อก่อร่างสร้างครอบครัว ผนึกครอบครัว และทำให้ครอบครัวได้รับความสูงส่งนิรันดร์ผ่านงานประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร เราสามารถทำให้ศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งพระกิตติคุณมีให้แก่บรรพชนของเรา (ดู มาลาคี 4:5–6)

(ดัดแปลงจาก "ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก," *เลียโฮนา,* พ.ย. 2010, 165)

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: โมเสส 1:39; ปฐมกาล 1:26–27; อพยพ 20:3–17; มัทธิว 16:15–19; ยอห์น 17:3; 1 โครินธ์ 6:19–20; 2 นีไฟ 2:22–25; โมไซยาห์ 2:41; แอลมา 41:10; คพ. 84:20–22

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: แผนแห่งความรอด; พระบัญญัติ

9. พระบัญญัติ

9.1. พระบัญญัติคือกฎและข้อกำหนดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานไว้เพื่อช่วยให้เราก้าวหน้าและเป็นเหมือนพระองค์ พระบัญญัติคือการแสดงความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อเรา เราแสดงความรักต่อพระองค์โดยรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:15) การรักษาพระบัญญัติจะนำมาซึ่งความสุขและพรจากพระเจ้าเสมอ (ดู โมไซยาห์ 2:41; แอลมา 41:10) พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ประทานพระบัญญัติแก่เราโดยไม่เตรียมทางไว้ให้เราเชื่อฟัง (ดู 1 นีไฟ 3:7)

9.2. พระบัญญัติพื้นฐานที่สุดสองข้อคือ “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน . . . และ . . . จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (ดู มัทธิว 22:36–39) เราสามารถรักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าโดยการเลือกที่จะรักและรับใช้ผู้อื่น (ดู โมไซยาห์ 2:17; โมโรไน 7:45, 47–48)

9.3. หนึ่งในพระบัญญัติข้อแรกๆ ที่ประทานแก่มนุษย์คือรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาบุตรธิดาของพระองค์ให้เคารพพระองค์โดยทำตามพระประสงค์ของพระองค์แทนที่จะทำตามใจเราเองในวันสะบาโต และพระองค์ทรงสัญญาพรยิ่งใหญ่แก่ผู้ที่รักษาวันของพระองค์ให้ศักดิ์สิทธิ์ (ดู อิสยาห์ 58:13–14)

9.4. พระบัญญัติสิบประการเป็นส่วนสำคัญยิ่งของพระกิตติคุณและเป็นหลักธรรมนิรันดร์ที่จำเป็นต่อความสูงส่งของเรา (ดู อพยพ 20:3–17) พระเจ้าทรงเปิดเผยพระบัญญัติเหล่านั้นต่อโมเสสในสมัยโบราณ และพระองค์ตรัสย้ำอีกครั้งในการเปิดเผยยุคสุดท้าย

9.5. พระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าได้แก่ การสวดอ้อนวอนทุกวัน การศึกษาพระคำของพระผู้เป็นเจ้า การกลับใจ การเชื่อฟังกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ การจ่ายส่วนสิบเต็ม (ดู มาลาคี 3:8–10) การอดอาหาร (ดู อิสยาห์ 58:6–7) การให้อภัยผู้อื่น (ดู คพ. 64:9–11) การรักษาพระคำแห่งปัญญา (ดู คพ. 89:18–21) และการสอนพระกิตติคุณแก่ผู้อื่น (ดู มัทธิว 5:14–16; คพ. 18:15–16)

ข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง: ปฐมกาล 39:9; 2 ทิโมธี 3:15–17; ยากอบ 1:5–6; 2 นีไฟ 32:3; 2 นีไฟ 32:8–9; โมไซยาห์ 18:8–10; แอลมา 39:9; 3 นีไฟ 18:15, 20–21; คพ. 58:42–43; คพ. 82:10

หัวข้อที่เกี่ยวข้อง: การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ; การชดใช้ของพระเยซูคริสต์; การกลับใจ; ศาสนพิธีและพันธสัญญา

ข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน

ข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนตามหัวข้อและหลักสูตร

ต่อไปนี้เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนทั้งหมด 100 ข้อที่จัดเรียงตามหัวข้อและหลักสูตร

หัวข้อ	พันธสัญญาเดิม	พันธสัญญาใหม่	พระคัมภีร์มอรมอน	พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาและประวัติศาสนจักร
การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ	สุภาษิต 3:5–6 อิสยาห์ 5:20	ยอห์น 7:17 1 โครินธ์ 2:5, 9–11 2 ทิโมธี 3:15–17 ยากอบ 1:5–6	2 นีไฟ 28:30 2 นีไฟ 32:3 2 นีไฟ 32:8–9 โมไซยาห์ 4:9 อีเธอร์ 12:6 โมโรไน 10:4–5	คพ. 6:36 คพ. 8:2–3 คพ. 88:118
1. พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์		ฮีบรู 12:9	2 นีไฟ 26:33 3 นีไฟ 11:10–11 3 นีไฟ 12:48 3 นีไฟ 18:15, 20–21	คพ. 29:10–11 คพ. 130:22–23
2. แผนแห่งความรอด	โมเสส 1:39 อับราฮัม 3:22–23 ปฐมกาล 1:26-27 โยชูวา 24:15	ยอห์น 17:3 1 โครินธ์ 6:19–20 1 โครินธ์ 15:20–22 1 โครินธ์ 15:40–42 1 เปโตร 4:6 วิวรณ์ 20:12	2 นีไฟ 2:22–25 2 นีไฟ 2:27	คพ. 76:22–24
3. การชดใช้ของพระเยซูคริสต์	อิสยาห์ 1:18 อิสยาห์ 53:3–5	มัทธิว 11:28–30 ลูกา 24:36–39 ยากอบ 2:17–18	โมไซยาห์ 3:19 แอลมา 7:11–13 แอลมา 34:9–10 ฮีลามัน 5:12 อีเธอร์ 12:27	คพ. 18:10–11 คพ. 19:16–19 คพ. 58:42–43
4. การฟื้นฟู	โมเสส 7:18 อิสยาห์ 29:13–14 เอเสเคียล 37:15–17 ดาเนียล 2:44	กิจการของอัครทูต 3:19–21 2 เธสะโลนิกา 2:1–3		โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–20 คพ. 1:30 คพ. 135:3
5. ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย	เยเรมีย์ 1:4–5 เอเสเคียล 3:16–17 อาโมส 3:7	ยอห์น 15:16 เอเฟซัส 2:19–20 เอเฟซัส 4:11–14		คพ. 1:37–38 คพ. 21: 4–6
6. ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต		มัทธิว 16:15–19		คพ. 13:1 คพ. 42:11 คพ. 107:8 คพ. 121:36, 41–42
7. ศาสนพิธีและพันธสัญญา	อพยพ 19:5–6 สดุดี 24:3–4	ยอห์น 3:5	โมไซยาห์ 18:8–10 3 นีไฟ 27:20	คพ. 82:10 คพ. 84:20–22
8. การแต่งงานและครอบครัว	ปฐมกาล 1:28 ปฐมกาล 2:24 ปฐมกาล 39:9 มาลาคี 4:5–6	1 โครินธ์ 11:11	แอลมา 39:9	คพ. 49:15–17 คพ. 131:1–4
9. พระบัญญัติ	อพยพ 20:3–17 อิสยาห์ 58:6–7 อิสยาห์ 58:13–14 มาลาคี 3:8–10	มัทธิว 5:14–16 มัทธิว 22:36–39 ยอห์น 14:15	1 นีไฟ 3:7 โมไซยาห์ 2:17 โมไซยาห์ 2:41 แอลมา 41:10 โมโรไน 7:45, 47–48	คพ. 18:15–16 คพ. 64:9–11 คพ. 89:18–21

ข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนและถ้อยคำสำคัญ

ต่อไปนี้เป็นข้อผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนทั้งหมด 100 ข้อพร้อมสรุปย่อของแต่ละข้อ

การได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณ

สุภาษิต 3:5–6 จงวางใจในพระเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และพระองค์จะทรงนำทางเจ้า

อิสยาห์ 5:20 วิบัติแก่พวกที่เรียกความชั่วว่าความดี และเรียกความดีว่าความชั่ว

ยอห์น 7:17 จงทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรู้หลักคำสอนของพระองค์

1 โครินธ์ 2:5, 9–11 เราสามารถรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านพระวิญญาณเท่านั้น

2 ทิโมธี 3:15–17 พระคัมภีร์สามารถให้ปัญญาแก่ท่านในเรื่องความรอด

ยากอบ 1:5–6 ถ้าท่านขาดสติปัญญา ให้ทูลขอจากพระผู้เป็นเจ้า

2 นีไฟ 28:30 พระผู้เป็นเจ้าประทานความรู้เป็นบรรทัดมาเติมบรรทัด

2 นีไฟ 32:3 หากเราดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์ เราจะรู้ทุกสิ่งที่เราควรทำ

2 นีไฟ 32:8–9 หากเราสวดอ้อนวอนตลอดเวลา พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอุทิศการกระทำของเราเพื่อความผาสุกของจิตวิญญาณเรา

โมไซยาห์ 4:9 จงเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงมีพระปรีชาญาณทั้งหมด

อีเธอร์ 12:6 พยานมาหลังการทดลองศรัทธา

โมโรไน 10:4–5 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยความจริงต่อผู้ที่ทูลถามพระผู้เป็นเจ้าด้วยเจตนาแท้จริง

คพ. 6:36 จงดูที่พระคริสต์ในความนึกคิดทุกอย่าง

คพ. 8: 2-3 พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสในความนึกคิดและในใจเรา

คพ. 88:118 แสวงหาการเรียนรู้โดยการศึกษาและศรัทธา

หัวข้อหลักคำสอน

1. พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

ฮีบรู 12:9 พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาแห่งจิตวิญญาณของเรา

2 นีไฟ 26:33 ทุกคนเหมือนกันสำหรับพระผู้เป็นเจ้า

3 นีไฟ 11:10–11 พระเยซูคริสต์ทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในทุกสิ่ง

3 นีไฟ 12:48 พระเยซูคริสต์ทรงเชื้อเชิญให้เราเป็นคนดีพร้อม

3 นีไฟ 18:15, 20–21 จงเฝ้าดูและสวดอ้อนวอนเสมอในพระนามของพระเยซูคริสต์

คพ. 29:10–11 พระคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้งด้วยอำนาจและรัศมีภาพ

คพ. 130:22–23 พระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายเป็นเนื้อหนังและกระดูก

2. แผนแห่งความรอด

โมเสส 1:39 งานและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์

อับราฮัม 3:22–23 อับราฮัมได้รับเลือกก่อนท่านเกิด

ปฐมกาล 1:26–27 พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามรูปลักษณ์ของพระองค์

โยชูวา 24:15 เลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร

ยอห์น 17:3 ชีวิตนิรันดร์คือการรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์

1 โครินธ์ 6:19–20 ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหาร

1 โครินธ์ 15:20–22 ในพระคริสต์คนทั้งปวงจะได้รับการฟื้นคืนชีวิต

1 โครินธ์ 15:40–42 มีรัศมีภาพสามระดับในการฟื้นคืนชีวิต

1 เปโตร 4:6 ข่าวประเสริฐประกาศแก่คนตาย

วิวรณ์ 20:12 แต่ละคนจะยืนเบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการพิพากษา

2 นีไฟ 2:22–25 อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่

2 นีไฟ 2:27 เรามีอิสระที่จะเลือก

คพ. 76: 22–24 พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และทรงเป็นพระผู้สร้างโลกต่างๆ

3. การชดใช้ของพระเยซูคริสต์

อิสยาห์ 1:18 หากเรากลับใจ บาปของเราจะกลับขาวดังหิมะ

อิสยาห์ 53:3–5 พระเยซูคริสต์ทรงแบกความเจ็บไข้ของเราและทรงทนทุกข์เพราะบาปของเรา

มัทธิว 11:28–30 หากเรามาหาพระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงแบ่งเบาภาระของเรา

ลูกา 24:36–39 พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์โดยมีพระวรกายที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก

ยากอบ 2:17–18 ความเชื่อถ้าไม่มีการปฏิบัติก็เป็นสิ่งที่ตายแล้ว

โมไซยาห์ 3:19 ทั้งความเป็นมนุษย์ปุถุชนและกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้

แอลมา 7:11–13 พระเยซูคริสต์ทรงประสบความเจ็บปวดของเราและทรงเอาชนะบาปและความตาย

แอลมา 34:9–10 ต้องมีการชดใช้เกิดขึ้น

ฮีลามัน 5:12 สร้างรากฐานของท่านบนพระคริสต์

อีเธอร์ 12:27 พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำให้สิ่งอ่อนแอกลับเข้มแข็ง

คพ. 18:10–11 ค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่

คพ. 19:16–19 พระผู้ช่วยให้รอดทรงทนทุกข์เพื่อบาปของเราเพื่อเราจะกลับใจได้

คพ. 58:42–43 ในการกลับใจเราต้องสารภาพและละทิ้งบาป

4. การฟื้นฟู

โมเสส 7:18 ไซอัน—จิตใจเดียวและความคิดเดียวในความชอบธรรม

อิสยาห์ 29:13–14 การฟื้นฟูเป็นงานอัศจรรย์และน่าพิศวง

เอเสเคียล 37:15–17 พระคัมภีร์ใบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ดาเนียล 2:44 อาณาจักรของพระเจ้าจะคงอยู่ตลอดไป

กิจการของอัครทูต 3:19–21 เปโตรพยากรณ์ถึงการฟื้นฟู

2 เธสะโลนิกา 2:1–3 การละทิ้งความเชื่อได้รับการพยากรณ์ไว้ล่วงหน้า

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–20 ในนิมิตแรก พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์

คพ. 1:30 ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่เพียงแห่งเดียว

คพ. 135:3 โจเซฟ สมิธทำเพื่อความรอดของเรา

5. ศาสดาพยากรณ์และการเปิดเผย

เยเรมีย์ 1:4–5 เยเรมีย์ได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้เป็นศาสดาพยากรณ์

เอเสเคียล 3:16–17 ยามของพระเจ้าให้คำเตือนจากพระองค์

อาโมส 3:7 พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความลี้ลับของพระองค์แก่ศาสดาพยากรณ์

ยอห์น 15:16 พระเจ้าทรงเลือกและทรงแต่งตั้งอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์

เอเฟซัส 2:19–20 ศาสนจักรของพระเจ้าสร้างขึ้นบนรากฐานของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก

เอเฟซัส 4:11–14 อัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ช่วยทำให้วิสุทธิชนดีพร้อม

คพ. 1:37–38 พระสุรเสียงของพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์เหมือนกัน

คพ. 21: 4–6 เมื่อเรายอมรับคำของศาสดาพยากรณ์ด้วยความอดทนและศรัทธา พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้พลังแห่งความมืดกระจายไป

6. ฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต

มัทธิว 16:15–19 พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาจะสร้างศาสนจักรของพระองค์และประทานกุญแจของอาณาจักร

คพ. 13:1 กุญแจของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน

คพ. 42:11 ตัวแทนของพระเจ้าต้องได้รับเรียกโดยผู้มีสิทธิอำนาจ

คพ. 107:8 สิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

คพ. 121:36, 41–42 อำนาจฐานะปุโรหิตขึ้นอยู่กับความชอบธรรมของผู้ใช้

7. ศาสนพิธีและพันธสัญญา

อพยพ 19:5–6 รักษาพันธสัญญาของเรา และพวกเจ้าจะเป็นชนชาติบริสุทธิ์

สดุดี 24:3–4 เพื่อจะยืนอย่างมีค่าควรในที่ประทับของพระเจ้า เราต้องมีมือที่สะอาดและใจที่บริสุทธิ์

ยอห์น 3:5 เราต้องเกิดจากน้ำ และจากพระวิญญาณจึงจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าได้

โมไซยาห์ 18:8–10 โดยผ่านบัพติศมาเราเข้ามาในพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า

3 นีไฟ 27:20 รับบัพติศมาและรับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

คพ. 82:10 พระเจ้าทรงถูกผูกมัดเมื่อเราทำสิ่งที่พระองค์ตรัส

คพ. 84: 20–22 พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าแสดงให้ประจักษ์ในศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

8. การแต่งงานและครอบครัว

ปฐมกาล 1:28 มีลูกดกทวีมากขึ้นจนเติมแผ่นดิน

ปฐมกาล 2:24 สามีและภรรยาจะเป็นเนื้อเดียวกัน

ปฐมกาล 39:9 โยเซฟต้านทานการล่อลวง

มาลาคี 4:5–6 เอลียาห์จะหันใจของบรรพบุรุษและลูกหลาน

1 โครินธ์ 11:11 ชายและหญิงด้วยกันเท่านั้นที่จะสามารถทำให้แผนของพระเจ้าเกิดสัมฤทธิผล

แอลมา 39:9 ไม่หลงอยู่กับตัณหาราคะในสิ่งที่เห็นอีกต่อไป

คพ. 49:15–17 การแต่งงานระหว่างชายกับหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า

คพ. 131:1–4 พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน

9. พระบัญญัติ

อพยพ 20:3–17 พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระบัญญัติสิบประการ

อิสยาห์ 58:6–7 การอดอาหารช่วยเราแก้พันธะของอธรรม แก้สายรัดของแอก และแบ่งอาหารให้คนยากจน

อิสยาห์ 58:13–14 สะบาโตเป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้า

มาลาคี 3:8–10 การจ่ายส่วนสิบนำพรมาให้

มัทธิว 5:14–16 ขอให้แสงสว่างของท่านส่องไปเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้อื่น

มัทธิว 22:36–39 จงรักพระเจ้า จงรักเพื่อนบ้านของเจ้า

ยอห์น 14:15 หากพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา

1 นีไฟ 3:7 พระเจ้าทรงเตรียมทางให้เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

โมไซยาห์ 2:17 โดยการรับใช้ผู้อื่น เรารับใช้พระผู้เป็นเจ้า

โมไซยาห์ 2:41 การเชื่อฟังนำมาซึ่งพรและความสุข

แอลมา 41:10 ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย

โมโรไน 7:45, 47–48 จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์

คพ. 18:15–16 ปีติในการนำจิตวิญญาณมาหาพระเยซูคริสต์

คพ. 64:9–11 ทรงเรียกร้องจากเราที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง

คพ. 89:18–21 พรของพระคำแห่งปัญญา

แผนภูมิการอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน

ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

ครอบครัว
ถ้อยแถลงต่อโลก

ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสอง
ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เราฝ่ายประธานสูงสุด และสภาอัครสาวกสิบสองของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ขอประกาศด้วยความเคารพว่า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าและว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระผู้สร้างเพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์

มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็นปิยบุตรหรือปิยธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ และด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงมีลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ เพศเป็นบุคลิกภาพสำคัญยิ่งของแต่ละบุคคลก่อนชีวิตมรรตัย ขณะมีชีวิตมรรตัย และเป็นเครื่องบ่งบอกอัตลักษณ์และจุดประสงค์นิรันดร์

ในอาณาจักรก่อนชีวิตมรรตัย บุตรและธิดาที่เป็นวิญญาณรู้จักและนมัสการพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระบิดานิรันดร์ของพวกเขาและยอมรับแผนของพระองค์ ซึ่งตามแผนนั้นบุตรธิดาของพระองค์จะได้รับร่างกายอันเป็นเนื้อหนัง และได้รับประสบการณ์ทางโลกเพื่อพัฒนาไปสู่ความดีพร้อม และในที่สุดจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของพวกเขาเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์ แผนแห่งความสุขจากพระผู้เป็นเจ้าทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่วนิรันดร์

พระบัญญัติข้อแรกที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและเอวาเกี่ยวข้องกับศักยภาพของคนทั้งสองที่จะเป็นบิดามารดาในฐานะสามีภรรยา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าที่ให้บุตรธิดาของพระองค์ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกยังมีผลบังคับ เราขอประกาศต่อไปว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่าอำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น

เราขอประกาศว่า วิถีทางที่ชีวิตมรรตัยได้รับการสร้างขึ้นนั้นเป็นการแต่งตั้งจากสวรรค์ เรายืนยันถึงการชำระชีวิตให้บริสุทธิ์และความสำคัญของสิ่งนี้ในแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า

สามีและภรรยามีความรับผิดชอบสำคัญที่จะรักและดูแลกันรวมทั้งรักและดูแลบุตรธิดาของตน “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า” (สดุดี 127:3) บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพลเมืองดี เชื่อฟังกฎหมายบ้านเมือง ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด สามีและภรรยา—บิดาและมารดา—จะมีความรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าในการปฏิบัติภาระหน้าที่เหล่านี้ให้ลุล่วง

ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อแผนนิรันดร์ของพระองค์ เด็กมีสิทธิ์ถือกำเนิดภายในพันธะของการสมรสและได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาที่รักษาคำปฏิญาณของการแต่งงานด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสถาปนาและธำรงไว้ด้วยหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงานและกิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรมและรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูบุตรธิดา ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้บิดาและมารดามีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน ความพิการ ความตาย หรือสภาพการณ์อื่นๆ อาจทำให้แต่ละบุคคลจำต้องปรับตัว ญาติพี่น้องควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

เราขอเตือนว่าผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือบุตรธิดา หรือผู้ที่ล้มเหลวต่อสัมฤทธิผลของความรับผิดชอบในครอบครัว วันหนึ่งเขาจะยืนชี้แจงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ เราเตือนว่าการแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติมาสู่ตัวบุคคล ประชาคม และประชาชาติดังที่ศาสดาพยากรณ์ในสมัยโบราณและปัจจุบันพยากรณ์ไว้

เราเรียกร้องประชาชนพลเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐบาลผู้มีความรับผิดชอบทุกหนแห่งให้ส่งเสริมการวางมาตรการเหล่านั้นเพื่อธำรงและเสริมสร้างความมั่นคงให้ครอบครัวในฐานะหน่วยพื้นฐานของสังคม

ถ้อยแถลงนี้เป็นส่วนหนึ่งในข่าวสารของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ ที่ปราศรัยในการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญ เมื่อวันที่ 23 กันยายน 1995 ซอลท์เลค ซิตี้ ยูทาห์

วัตถุประสงค์ของเซมินารีและสถาบันศาสนา

จุดประสงค์ของเราคือช่วยให้เยาวชนและคนหนุ่มสาวเข้าใจและพึ่งพาคำสอนและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ มีคุณสมบัติคู่ควรรับพรของพระวิหาร และเตรียมตนเอง ครอบครัว ตลอดจนคนอื่นๆ เพื่อรับชีวิตนิรันดร์และอยู่กับพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขา

เพื่อช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายการสอนของวัตถุประสงค์ ครูและนักเรียนในเซมินารีและสถาบันศาสนาได้รับการกระตุ้นเป็นพิเศษให้นำหลักพื้นฐานของการสอนและการเรียนรู้พระกิตติคุณมาใช้

ครูและนักเรียนพึงปฏิบัติดังนี้—

- สอนและเรียนรู้ด้วยพระวิญญาณ
- ปลูกฝังสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความรัก ความเคารพ และจุดประสงค์
- ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันและอ่านหนังสือที่ใช้ในหลักสูตร
- เข้าใจบริบทและเนื้อหาในพระคัมภีร์ตลอดจนถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์
- ค้นหา เข้าใจ รู้สึกถึงความจริงและความสำคัญ ตลอดจนประยุกต์ใช้หลักคำสอนและหลักธรรมพระกิตติคุณ
- อธิบาย แบ่งปัน เป็นพยานถึงหลักคำสอนและหลักธรรมพระกิตติคุณ
- บรรลุจุดมุ่งหมายผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน

เซมินารีและ
สถาบันศาสนา

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

© 2016, 2017 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา อนุมัติภาษาอังกฤษ: 10/17. อนุมัติการแปล: 10/17. แปลจาก *Study Journal*. Thai. 13256 425
ปก: *แสงสว่างและความจริง*, ไชมอน คิวอี้

THAI
4 02132 56425 0
13256 425